

पञ्चत्रिंशत् सहाद्वाच्च वर्षास्त्रिंशद्ययोर्ययुः ॥११३॥
 विन्दुरेखाच्छविर्यस्य दृष्टा भाव्यर्थशंसिनी ।
 स रावणस्य पूजार्थं लिङ्गं भाति वटेश्वरः ॥११४॥
 चतुःशालमठस्यान्तः कृतायादायि भूभुजा ।
 वटेश्वराय निखिलं तेन काश्मीरमण्डलं ॥११५॥
 पञ्चत्रिंशतमब्दानां क्षमां बुभोज महामुजः ।
 रावणक्षौणिभृत्सूनुः सार्द्धमन्यो विभीषणः ॥११६॥
 किन्नरापरनामाथ किन्नरैर्गीतिविक्रमः ।
 विभीषणस्य पुत्रोऽभून्नरनामा नराधिपः ॥११७॥
 सदाचारोऽपि स नृपः प्रजाभाग्यविपर्ययैः ।
 व्यधाद्विषयदोषेण महानर्थपरम्परां ॥११८॥
 विहारे निवसन्नेककिन्नरग्रामवर्तिनि ।
 तस्य योगबलात् कोऽपि श्रमणोऽपाहरत् प्रियां ॥११९॥
 विहाराणां सहस्राणि तत्कोपान्निर्ददाह सः ।
 अजिग्रहच्च तद्भामान् द्विजैर्मध्यमठाश्रयैः ॥२००॥
 ऋद्धापणं राजपथैर्नीयानोऽऽवलनिम्नगं ।
 स्फीतपुष्पफलोद्यानं स्वर्गस्येवाभिधान्तरं ॥२०१॥
 दिग्जयोपाजितैर्वित्तैर्जितवित्तेशपत्तनं ।
 वितस्तापुलिने तेन नगरं निर्मीयत ॥२०२॥ युगलकं ॥